

поради въведения на аграрен протекционизъм на континента непосредствено след първата криза въ световното зърнено производство (1920—1924 г.) и съ постепенното наместване на задокеанската конкуренция. Много ясно очертават презъ кризисния периодъ 1930—1934 год. тенденциитъ на абсолютно увеличение на износа по количество намалението му по стойност, тъй като производителитъ сж се стремѣли да компенсиратъ загубата въ стойността съ по-голѣмо количество.

Най-интересенъ е за насъ, обаче, периода на петилѣтието 1935—1939 год., който отбелязва тенденция на увеличение по количество и стойност. Тъкмо презъ този периодъ трѣбва да се отбележатъ следнитѣ важни моменти: подобрене на свѣтовната земеделска конюнктура, засилване на трансформациония процесъ въ нашето земеделско производство, голѣма централизация на износа ни къмъ срѣдноевр. пазари и най-важното — промѣни въ монополния режимъ на Българската народна банка и основаване Експортниятъ институтъ, респ. Дирекцията на външната търговия.

### Структура на износа

Презъ първия периодъ на развитието на нашия износъ, най-важнитѣ износни артикули сж били зърненитѣ храни, които отбелязватъ за петилѣтието 1907—1911 год. единъ срѣдногодишенъ процентъ на участие отъ 66% отъ срѣдногодишната стойностъ на цѣлия износъ. Презъ този периодъ, тѣ сж давали обликъ на структурата на износа ни, която се е обуславяла отъ извънредно едностранчивия характеръ на българското земеделско стопанство въ което сж преобладавали екстензивнитѣ монокултурни растения. Поради това, нашиятъ износъ презъ този периодъ е билъ подхвърленъ на непрекъснати колебания свързани съ колебанията на зърненитѣ реколти. Тѣзи колебания, обаче, сж били компенсирани до голѣма степенъ отъ непрекъснато понижаванитѣ се и крайно рентабилни цени презъ първата четвъртъ на нашето столѣ